

Łódź, dnia 27 kwietnia 2016 roku

Łódzki Oddział Zamiejscowy
Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
ul. Al. Piłsudskiego 12 lok 314
90-051 Łódź

Sygn. akt SD 250/14

ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Sąd w składzie:

Przewodniczący składu orzekającego: Sędzia SD doradca podatkowy Marek Olejniczak,
Sędzia SD doradca podatkowy Janina Hofman,
Sędzia SD doradca podatkowy Bogdan Widawski.

Protokolant: Doradca podatkowy Mirosława Fastyn

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2016 roku sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP z dnia 10 października 2014 r. Rep. 537/2013/12/2013/LOD o ukaranie karą nagany doradcy podatkowego..... nr wpisu, obwinionego o naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym (tekst jednolity z 25.02.2011r. z późn. zmianami) w związku z art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych t.j. niewywiązania się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w latach 2011 - 2012 Sąd uznał doradcę podatkowego winnym zarzucanego czynu i na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym orzeka określoną w art. 64 ust. 2 pkt 2 tej ustawy karę nagany.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Rozpatrując sprawę Sąd poczynił następujące ustalenia:

1. Przejrzał dokumenty i dowody zgromadzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie postępowania wyjaśniającego,
2. Przejrzał dokumenty i zawarte w nich dowody w aktach sprawy,
3. Sprawdził, czy wszystkie zawiadomienia obwinionego i pozostałych stron postępowania dokonane zostały prawidłowo,
4. Dokonał oceny wiarygodności przedstawionych dowodów,

5. Oceniał złożone przez obwinionego w trakcie rozprawy wyjaśnienia ,
6. Zapoznał się z wnioskiem Rzecznika Dyscyplinarnego określającego rodzaj przewinienia i jego stopień szkodliwości.
7. Rozpatrzył czy wnioskowana przez Rzecznika Dyscyplinarnego kara dyscyplinarna odpowiada ciężkości popełnionego czynu przez obwinionego.
8. Wysłuchał oskarżenia i uzasadnienia wniosku o ukaranie złożone przed Sądem przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego.

W oparciu o te ustalenia sąd uznał przedstawione dowody za wiarygodne i wyczerpujące znamiona popełnionego czynu.

Sąd uznał przedstawione wyjaśnienia obwinionego za niewystarczające do wykluczenia odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionego.

Wykorzystując powyższe ustalenia Sąd stwierdził że obwiniony dopuścił się czynu zaniedbania wykonywania podstawowych obowiązków doradcy podatkowego polegających na nie wystarczającym podnoszeniu swoich kwalifikacji zawodowych doradcy podatkowego, czyli czyn sprzeczny z art. 64.2 punkt 1 Ustawy z dnia 5 lipca 1996 roku o doradztwie podatkowym oraz zasadami etyki zawodowej. Po analizie wszystkich zgromadzonych dowodów oraz uwzględnieniu wyjaśnienia złożonego przez obwinionego w trakcie rozprawy **orzekł karę nagany.**

Zgodnie z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym oraz art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych doradca podatkowy zobowiązany jest do stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Zasady stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych określone zostały w zasadach etyki doradców podatkowych. Zgodnie z tymi zasadami obwiniony wypełniając obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zobowiązany był do uzyskania w okresie lat 2011 - 2012 minimum 32 punktów kwalifikacyjnych.

Z załączonego do akt przez Rzecznika Dyscyplinarnego dowodu p.n. "Zestawienie odbytych szkoleń i uzyskanych punktów kwalifikacyjnych w latach 2011 - 2012" przez doradcę podatkowego wynika, że obwiniony w latach 2011 – 2012 uczestniczył w formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych w ograniczonym zakresie, co skutkowało uzyskaniem jedynie 17 punktów kwalifikacyjnych, co oznacza, że obwiniony nie wywiązał się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

W ocenie Sądu okoliczności niewykonania obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych nie budzą wątpliwości. Zdaniem Sądu jedyną przyczyną niewykonania tego obowiązku było zaniechanie jego wykonania z przyczyn leżących wyłącznie po stronie obwinionego doradcy podatkowego, gdyż nie zachodziły żadne obiektywne przesłanki uniemożliwiające wykonanie obowiązku.

Zdaniem Sądu postawa obwinionego doradcy podatkowego, w szczególności:

- fakt, że obwiniony nie podejmował żadnych prób niezgodnego z prawdą dowodzenia swej niewinności,
- fakt, że wykonuje zawód wymagający szczególnego zaufania,
- dotychczasowa niekaralność,

pozwała przyjąć, że cele postępowania zostaną osiągnięte.

Z tych względów Sąd Dyscyplinarny uznał wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego za zasadny i orzekł wnioskowaną karę nagany określoną w art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia